

CZWORNIK (2) *sb m*

Tekst nie oznacza ó.

sg N czwornik (1). ◇ pl D czwornik(o)m (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Starszy żołnierz, któremu podlega czterech żołnierzy (2) : Którego poimawłzy poładził do ćiemnice dawłzy iy czterzem czwornikom żołnierłkim [tradens quatuor quaternionibus militum] (marg) Czwochnik co ma ná czworo/ iako dzieśiãtnik co ná dzieśięć. (-) łtrzec go *BudNT Act 12/4.**

ZZie